

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2016 - 8264

Doknr.
472126

Dato
08-05-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 3. maj 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 29 (L 151) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 29:

"Ministeren bedes redegøre detaljeret for, hvordan man som kommune kan have et serviceniveau på nul ift. socialpædagogisk ledsagelse og alligevel leve op til skalbestemmelserne i serviceloven. Herunder ministeren bedes redegøre for, hvad et serviceniveau på 0 indebærer samt eventuelle konsekvenser og uhensigtsmæssigheder i praksis."

Svar:

Serviceniveauer er lokalt fastsatte vejledende retningslinjer, hvormed kommunalbestyrelserne udfylder de områder, hvor der er givet kommunerne et lokalt politisk handle- rum. Serviceniveauer beskriver generelle retningslinjer, som understøtter afgørelserne i konkrete sager, når der træffes afgørelser efter serviceloven, men som ikke erstatter den konkrete og individuelle vurdering.

Uanset om kommunen har et serviceniveau eller ej, ændrer det ikke på, at kommunen har en forsyningsforpligtelse i forhold til at levere hjælp og støtte efter servicelovens § 85 til de borgere, der har behov herfor. Der skal således altid foretages en konkret og individuel vurdering af den enkelte borgers behov. Et serviceniveau kan i denne forbindelse altså alene fungere som rettesnor.

Dette følger også af Ankestyrelsens principafgørelse 60-15, som netop fastslår, at man kan have ret til at modtage socialpædagogisk støtte under kortere ophold uden for hjemmet. Det fremgår af afgørelsen, at kommunalbestyrelsen skal vurdere, om borgeren allerede er kompenseret i forhold til ansøgning om støtte uden for hjemmet. Kommunalbestyrelsen skal i denne vurdering inddrage, om borgeren modtager socialpædagogisk støtte til ophold uden for boligen som en integreret del af et døgntilbud, eller om borgeren modtager anden støtte i forbindelse med ophold uden for hjemmet. Ankestyrelsens principafgørelse er baseret på afgørelser i to konkrete sager. I den ene sag fandt Ankestyrelsen, at borgeren var berettiget til at få socialpædagogisk støtte med under ophold uden for hjemmet, da støtten var nødvendig for, at borgeren kunne komme på et kortere ophold af 4-5 dages varighed i Danmark uden for borgere- ns døgntilbud. Kommunalbestyrelsen havde henvist til, at kommunalbestyrelsen ikke havde en servicestandard, der gav mulighed for socialpædagogisk støtte uden for hjemmet i forbindelse med ferieophold. Afgørelsen fastslår, at kommunalbestyrelsen ikke kan undlade at opfylde servicelovens bestemmelser om hjælp og støtte til borgere med betydelig nedsat fysisk og psykisk funktionsevne eller særlige problemer med henvisning til, at kommunalbestyrelsen ikke har en servicestandard, der giver mulighed for ferieophold. I den anden sag fandt Ankestyrelsen, at borgeren var tilstrækkeligt kompenseret, da borgeren som følge af kommunalbestyrelsens afgørelse var be-

villiget socialpædagogisk støtte til 10 feriedage. Borgeren havde derfor ikke ret til flere dages socialpædagogisk støtte.

Ankestyrelsen nævner i begrundelsen for afgørelsen blandt andet, at kompensationsprincippet om, at hjælpen skal kompensere for borgers nedsatte funktionsevne, gælder inden for serviceloven, og at kompensationsbehovet er forskelligt fra borger til borger og fra funktionsnedsættelse til funktionsnedsættelse.

Jeg henviser i øvrigt til mine svar på spørgsmål 3 og 19 (L 151).

Med venlig hilsen
Mai Mercado